

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Usam/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201081
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mališová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1017201081.2

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Bratislava IV, Hanulova 9/A, 840 11 Bratislava, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves, Novoveská 17/A, 843 10 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti uznesenia žalovaného UMZ č. 76/9/2016 zo dňa 28. septembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/90/2017-63 zo dňa 18. júna 2020, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým uznesením žalobu, ktorou sa domáhal žalobca zrušenia uznesenia žalovaného - Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves UMZ č. 76/9/2016 zo dňa 28.09.2016, ktorým miestne zastupiteľstvo schválilo Zásady hospodárenia s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy zvereným do správy mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves a s majetkom vlastným (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“, resp. „UMZ“) podľa § 356 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti prijatého napadnutého uznesenia žalovaného v rozsahu vznesenej žalobnej námietky - porušenia § 355 SSP, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku prijatia napadnutého uznesenia žalovaným. Správny súd uviedol, že nie je možné súhlasiť so vznesenou námietkou žalobcu ohľadne výkladu ust. § 355 SSP o tom, že by prijatím napadnutého uznesenia, ktorým bolo zrušené predchádzajúce uznesenie upravujúce hospodárenie s majetkom zvereným do správy žalovanému a jeho vlastným (UMZ č. 18/2/2013 prijaté 05.02.2013), pričom napadnuté uznesenie zrušilo sporný čl. 16 prijatých Zásad hospodárenia s majetkom, došlo k porušeniu ust. § 355 SSP zo strany žalovaného. Podľa presvedčenia správneho súdu postup podľa § 355 SSP predpokladá len také konanie žalovaného (zastupiteľstva), kedy by tento mal zámer zmariť prokurátorom podanou žalobou začatý súdny prieskum o preskúmanie zákonnosti uznesenia miestneho zastupiteľstva a preto by vytvoril takú situáciu, v rámci ktorej by došlo k zrušeniu už podanou správnou žalobou vydaného napadnutého uznesenia, avšak zároveň by žalovaný rozhodol o prijatí iného (nového) uznesenia s totožným obsahom ako bolo žalobou napadnuté uznesenie, ktoré zrušil (zároveň s prijatím nového uznesenia alebo aj predtým). Iba takýmto postupom žalovaného by bol celkom zrejme zmarený účel súdneho prieskumu. V danom prípade však takto žalovaný nepostupoval, nakoľko ním novo prijaté touto žalobou napadnuté uznesenie (UMZ č. 76/9/2016) zrušilo kompetenciu miestnej rady vo vzťahu k hospodáreniu s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy zvereným do

správy žalovanému a teda novo prijatým uznesením neupravil dané vzťahy (kompetenciu miestnej rady) rovnako ako v zrušenom uznesení (čl. 16 UMZ č. 18/2/2013 prijaté dňa 05.02.2013).

3. Správny súd zároveň uviedol, že výklad ust. § 355 SSP a § 356 ods. 1 SSP už podal vo svojom uznesení č. k. 6S/177/2016 - 42 zo dňa 28.05.2020 v súdnom konaní, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia uznesenia žalovaného UMZ č. 18/2/2013 zo dňa 05.02.2013. V rámci odôvodnenia tohto uznesenia (konanie bolo zastavené v zmysle § 356 ods. 1 SSP), správny súd sa vysporiadal v tejto žalobe použitou argumentáciou žalobcu, o ktorú opiera nezákonnosť postupu a napadnutého uznesenia žalovaného.

4. V odôvodnení uznesenia č. k. 6S/177/2016-42 zo dňa 28.05.2020 je správnym súdom uvedené aj to, že: „nakoľko nenastala situácia predpokladaná ust. § 355 SSP, ktorá podľa úmyslu zákonodarcu (vyplývajúca aj z dôvodovej správy k SSP) sa vzťahuje len na takú situáciu, kedy dôjde orgánom miestnej samosprávy k zrušeniu jeho uznesenia, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu a zároveň k prijatiu nového uznesenia s totožným obsahom.“ Je nesporné, že v predmetnej veci došlo za strany žalovaného po podaní protestu prokurátora, ako aj predmetnej žaloby (19.08.2016) k prijatiu nového uznesenia týkajúceho sa úpravy nových Zásad hospodárenia a týmito boli zároveň zrušené pôvodné Zásady, ktoré sú predmetom tohto súdneho prieskumu. Prijatím nových Zásad (na základe ich obsahu) je možné konštatovať, že došlo k vyhovneniu námietkam prokurátora uvedených v podanej žalobe (proteste) z hľadiska možnosti miestneho zastupiteľstva delegovať kompetencie na miestnu radu vo vzťahu k hospodáreniu s majetkom Hlavného mesta SR Bratislava zvereného do správy žalovanému. Takýmto svojím postupom žalovaný podľa názoru správneho súdu prijal argumenty žaloby (totožné boli uvedené v podanom proteste prokurátora predchádzajúceho podaniu žaloby) a zmenil sporný čl. 16 ods. 2 pôvodných Zásad a podľa novoprijatých Zásad miestna rada už v žalobe (proteste) namietané kompetencie nemá.

5. Podľa správneho súdu v prípade (rovnako ako v prejednávanom konaní), ak však novo prijaté uznesenie odstráni žalobou prokurátora namietané porušenie zákona, nedôjde k zmareniu účelu súdneho prieskumu, keďže je možno dôvodne predpokladať, že žalovaný sa s argumentami prokuratúry stotožnil. Treba prihliadnuť aj na zásadu hospodárnosti konania, ktorej bude takýmto postupom dané zadosť.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

6. Proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol kasačnému súdu, aby napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti argumentoval, že ustanovenie § 355 SSP je potrebné vykladať teleologicky, a to vo vzťahu k možnosti správneho súdu žalovanú vec meritórne prejednať. Podľa názoru sťažovateľa nie je možné toto ustanovenie vykladať reštriktívne len na také konanie žalovaného, ktorým by nahradil žalované uznesenie novým uznesením s rovnakým obsahom. Pri výklade § 355 SSP je potrebné aplikovať doslovný výklad, teda že zastupiteľstvo nesmie prijať také (v zmysle akékoľvek) uznesenie, ktorým by zmarilo účel konania pred správnym súdom, t.j. akékoľvek uznesenie, ktorým by zrušilo skoršie uznesenie, napadnuté žalobou na správnom súde.

8. Sťažovateľ tvrdil, že žalovaný prijatím nových zásad zmaril možnosť správneho súdu vecne sa vysporiadať s argumentmi prokuratúry a vysloviť právny názor k pôvodnému predmetu sporu. Nové zásady považuje pre prijatie v rozpore s § 355 SSP za paakt, preto sa na takýto správny akt hľadí tak, akoby nebol vydaný a nemožno pri ňom použiť zásadu prezumpcie správnosti.

9. Sťažovateľ zastával názor, že účelom rozhodnutia správneho súdu je okrem iného aj nastolenie právnej istoty a keďže nastolená otázka, či môže miestne zastupiteľstvo zveriť právo nakladať s majetkom mestskej časti a s majetkom zvereným do správy mestskej časti miestnej rade, doteraz nebola riešená, je vo verejnom záujme, aby súd na túto otázku odpovedal. V tejto súvislosti poukázal na

účel iniciovaného konania, ktorým je podľa neho verejný záujem na dôslednom dodržiavaní všeobecne záväzných predpisov.

10. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 21. júla 2020 stotožnil s právnymi závermi krajského súdu a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Právny názor kasačného súdu

11. Prejednávaná vec bola dňa 29. júla 2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinné k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 2Usam - sp. zn. 2Usam/1/2020. S účinnosťou od 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

13. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves prijalo dňa 5. februára 2013 uznesenie UMZ č. 18/2/2013, ktorým schválilo Zásady hospodárenia s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy zvereným do správy mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves a s majetkom vlastným (ďalej aj ako „Zásady“).

14. Na základe podnetu žalobca preskúmal zákonnosť Zásad a v časti čl. 16 ods. 2 Zásad dospel k názoru, že v tejto časti je uznesenie miestneho zastupiteľstva UMZ č. 18/2/2013 v rozpore so zákonom. Z dôvodu rozporu so zákonom podal žalobca proti čl. 16 ods. 2 Zásad protest prokurátora Pd 15/16/1104-6 zo dňa 4. mája 2016. V proteste namietal, že miestna rada je len iniciatívny, výkonný a kontrolný orgán zastupiteľstva, ktorému za svoju činnosť zodpovedá, tiež poradný orgán starostu, a nemožno ho zamieňať s orgánmi mestskej časti. Dodal, že miestna rada nemá rozhodovaciu právomoc v pravom zmysle slova, a preto nemôže nahradiť rozhodovanie v miestnom zastupiteľstve a ani zasiahnuť do výhradnej rozhodovacej právomoci starostu. Z dôvodu rozporu s § 2 ods. 2, § 7, § 7b ods. 1, § 15 ods. 2 písm. c/, § 18 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, § 4 ods. 1, § 14 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a § 6 ods. 3, § 7 ods. 1, § 9 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí navrhol Zásady v napadnutej časti zrušiť.

15. Žalovaný na zasadnutí miestneho zastupiteľstva dňa 29. júna 2016 prerokoval ako bod programu č. 25: Protest prokurátora - Zásady hospodárenia s majetkom a neprijal k tomu žiadne uznesenie. Lehota na zrušenie uznesenia zastupiteľstva, resp. jeho napadnutej časti (§ 26 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre) uplynula dňa 4. júna 2016.

16. Vzhľadom na to, že jeho protestu nebolo vyhovené podal dňa 22.08.2016 na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu podľa § 348 a nasl. SSP vedenú pod sp. zn. 6S /177/2016. Predmetnou žalobou sa domáhal zrušenia uznesenia žalovaného UMZ č. 18/2/2013 zo dňa 05.02.2013 v časti, v ktorej miestne zastupiteľstvo schválilo čl. 16 ods. 2 Zásad hospodárenia s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy zvereným do správy mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves a s majetkom vlastným z dôvodu jeho rozporu s ustanoveniami § 2 ods. 2, § 7, § 7b ods. 1, § 15 ods. 2 písm. c/, § 18 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislava, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 377/1990 Zb.“) a § 4 ods. 1, § 14 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších

predpisov a § 6 ods. 3, § 7 ods. 1 a § 9 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.

17. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves uznesením UMZ č. 76/9/2016 zo dňa 28.09.2016 schválilo Zásady hospodárenia s majetkom Hlavného mesta SR Bratislava zvereným do správy mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves a s majetkom vlastným. Uznesením UMZ č. 76/9/2016 zo dňa 28.09.2016 došlo k zrušeniu pôvodných zásad hospodárenia schválených uznesením UMZ č. 18/2/2013 dňa 05.02.2013 a k schváleniu nových zásad, v rámci ktorých prišlo k prerozdeleniu kompetencií medzi miestnym zastupiteľstvom, starostom a správcami majetku bez účasti miestnej rady, čo sa prejavilo v úprave sporného čl. 16 Zásad hospodárenia. V zmysle čl. 16 Zásad hospodárenia už Miestna rada mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves nemala právo nakladať s majetkom mestskej časti a majetkom zvereným do správy mestskej časti, keď tieto kompetencie prešli na miestne zastupiteľstvo, resp. starostu mestskej časti.

18. Podľa § 355 SSP po začatí konania nemôže zastupiteľstvo prijať také uznesenie, ktoré by zmarilo účel konania pred správnym súdom. To platí primerane aj na iný postup obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja.

19. Podľa § 356 ods. 2 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

20. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ aj s odkazom na príslušnú časť dôvodovej správy k zákonu zdôraznil, že účelom rozhodnutia správneho súdu má byť okrem iného aj nastolenie právnej istoty v tom zmysle, aby sa v rovnakých veciach postupovalo rovnakým spôsobom. Poukázal na to, že právna otázka možnosti miestneho zastupiteľstva zveriť právo nakladať s majetkom mestskej časti a s majetkom zvereným do správy mestskej časti miestnej rade nebola doteraz súdnou praxou riešená. Rovnako sťažovateľovi nie je známe, že by zo strany správnych súdov bol daný výklad ustanovenia § 335 SSP. Považoval teda za legitímnu požiadavku, aby k nastolenej otázke výkladu § 355 SSP zaujal právny názor aj najvyšší súd. Zároveň zdôraznil, že v prípade rozhodovania o správnej žalobe podanej prokuratúrou je potrebné mať na zreteli výklad účelu iniciovaného konania pred správnym súdom, ktorým je verejný záujem na dôslednom dodržiavaní všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany ich adresátov.

21. Správny súd pri zamietnutí žaloby považoval za potrebné pri výklade zmyslu ust. § 355 SSP vychádzať z účelu, pre ktorý bolo toto ustanovenie prijaté, ktorým je odstránenie zabránenia súdnemu prieskumu zákonnosti prijatého uznesenia miestneho (obecného) zastupiteľstva, t.j. aby správny súd nemohol vysloviť právny názor na v správnej žalobe namietanú skutočnosť. K takémuto konaniu by však bezpochyby prišlo len vtedy, ak by bolo žalobou prokuratúry napadnuté uznesenie zrušené a zároveň prijaté zastupiteľstvom nové uznesenie totožne upravujúce posudzovanú (namietanú) skutočnosť, ako zrušené uznesenie, čím by sa účelovo zmaril súdny prieskum. V prípade, ak však novo prijaté uznesenie odstráni žalobou prokurátora namietané porušenie zákona, nedôjde k zmareniu účelu súdneho prieskumu, keďže je možno dôvodne predpokladať, že žalovaný sa s argumentami prokuratúry stotožnil.

22. Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

23. Kasačný súd v tomto prípade v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkazuje na právne závery vyslovené v uznesení Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Usam/2/2020 zo dňa 27.01.2022, týkajúceho sa tých istých účastníkov konania, vychádzajúceho z totožných skutkových zistení, v ktorom sa v bodoch 26 - 32 uvádza:

26. „ Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 348 SSP kasačný súd zastáva názor, že účelom konania o preskúmanie uznesenia zastupiteľstva je dosiahnutie zákonného stavu zrušením napadnutého nezákonného uznesenia alebo jeho časti. Výsledkom takéhoto konania je strata platnosti a účinnosti nezákonného uznesenia alebo jeho časti, ktoré tým stráca spôsobilosť ovplyvňovať právne vzťahy v budúcnosti. Predmetný účel môže byť dosiahnutý aj cestou zmeny napádaného uznesenia alebo jeho

časti ďalším uznesením zastupiteľstva, ktorá v konečnom dôsledku vyvolá rovnaký účinok ako jeho zrušenie. Dôvodnosť uvedeného záveru podporuje aj znenie dôvodovej správy k ustanoveniu § 355 SSP, podľa ktorej je v rozpore s účelom konania, napr. ak zastupiteľstvo do rozhodnutia správneho súdu zruší napadnuté uznesenie a súčasne prijme nové s rovnakým obsahom.

27. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými závermi správneho súdu, ktorý správne vyhodnotil skutočnosť, že žalovaný prijatím nových Zásad zrušil úpravu napádanú žalobcom, keďže miestna rada už nerozhoduje o nakladaní s majetkom obce, a teda napádaná úprava stratila právne účinky. Účelom prijatia nového uznesenia zo dňa 28. septembra 2016 teda nebolo zmarenie prebiehajúceho konania pred správnym súdom postupom vylúčeným v ustanovení § 355 SSP. Naopak, účel súdneho konania začatého na základe žaloby prokurátora, ktorým bolo zrušenie individuálne určeného uznesenia obecného zastupiteľstva zo dňa 5. februára 2013, bol dosiahnutý.

28. V súvislosti s prejednávanou problematikou preto kasačný súd dospel k záveru, že v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva (§ 348 až § 356 SSP) je v prípade zrušenia napádaného uznesenia alebo jeho časti počas súdneho konania v súlade s § 355 SSP povinnosťou správneho súdu skúmať a vyhodnotiť, či takýmto zrušením nebol zmarený účel tohto konania (bod 26). V prípade záveru, že účel konania zmarený nebol, ale naopak došlo k odstráneniu namietanej nezákonnosti, súd z dôvodu odpadnutia dôvodu konania v súlade s § 356 ods. 1 SSP konanie zastaví. Ak je prokurátor toho názoru, že nové znenie uznesenia, odlišné od pôvodne namietaného, vykazuje znaky nezákonnosti, musí proti tejto novej úprave podať opäť protest prokurátora a až následne sa obrátiť so žalobou na súd.

29. V prípade, ak by bolo správnym súdom vyhodnotené, že novoprijaté uznesenie zmarilo, resp. marí účel prebiehajúceho súdneho konania, do úvahy prichádza pokračovanie v súdnom prieskume, predmetom ktorého je nová úprava, ktorá namietanú nezákonnosť neodstránila (mutatis mutandis prístup Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k preskúmvaniu všeobecne záväzných právnych predpisov - uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 13/2020-185 zo dňa 27. mája 2020, body 11 až 14).

30. Vzhľadom na vyslovené závery kasačného súdu, definujúce ako účel konania o preskúmaní zákonnosti uznesenia zastupiteľstva preskúmanie konkrétneho uznesenia (s prípustnosťou doplnenia o prieskum neskoršieho uznesenia mariaceho prebiehajúci súdny prieskum) je zrejmé, že závery žalobcu o tom, že žalovaný nesmie prijať počas súdneho konania "akékoľvek" uznesenie, ktorým by zrušilo napádané uznesenie alebo jeho časť, sú vyhodnotené ako nepodložené. Takáto požiadavka by bola absolútne kontraproduktívna a znemožnila by zastupiteľstvu vlastným rozhodovaním zvrátiť namietané dôsledky prokurátorom napadnutého rozhodnutia. Zároveň je v logickom rozpore s ustanovením § 356 ods. 1 SSP, ktoré v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia predpokladá, že žalobca sa bude môcť k otázke dôvodnosti zastavenia (logicky hlavne v nadväznosti na požiadavku ustanovenia § 355 SSP) vyjadriť. Zákon teda pripúšťa a predpokladá možnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia zastupiteľstvom pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Na zabezpečenie účelu konania o žalobe prokurátora podľa § 348 a nasl. SSP, podaním ktorej prokurátor nepochybne plní svoje povinnosti a háji verejný záujem, tak ako mu to káže zákon o prokuratúre, dáva zákon prokurátorovi možnosť prípadne so zastavením konania nesúhlasiť a správne mu súdu povinnosť s prípadnými námietkami sa v riadne odôvodnenom rozhodnutí vysporiadať.

31. Len pre úplnosť kasačný súd uvádza, že nepovažuje za dôvodné ani dožadovanie sa meritórneho prejednávania veci s odôvodnením, že nové uznesenie zo dňa 28. septembra 2016 je nutné považovať za paakt, vzhľadom na jeho prijatie v rozpore s § 355 SSP. Ako bolo vyššie uvedené, pre účely tohto konania bol rozhodujúci záver správneho súdu o tom, že vydaním nového uznesenia nedošlo k zmareniu účelu konania pred správnym súdom, s ktorým sa kasačný súd stotožnil.

32. Žalobca v kasačnej sťažnosti tiež uvádzal, že správny súd by podľa jeho názoru mal v záujme právnej istoty v konaní pokračovať a vysloviť právny názor na ním nastolenú otázku o možnosti zastupiteľstva zveriť rozhodovanie o nakladaní s majetkom obce inému orgánu. Ani s týmto názorom žalobcu sa kasačný súd nestotožňuje. Zrušením napádanéj časti Zásad zo strany žalovaného totiž došlo k vyhoveniu návrhu žalobcu, teda k strate účinkov napádanéj časti uznesenia a k zániku objektívneho dôvodu na vyslovenie nezákonnosti. Účelom konania o preskúmanie uznesenia zastupiteľstva nie

je deklarácia nezákonnosti napádaného uznesenia (ani už zrušeného uznesenia), ale zrušenie nezákonného uznesenia alebo jeho časti, k čomu v posudzovanom prípade došlo. Kasačný súd dáva do pozornosti, že správne súdne konania nemajú primárne akademický či teoretický charakter, ale ich účelom je rozhodovanie v konkrétnej prejednávanej veci. Zrušením napádaného uznesenia v tejto veci, keď nové uznesenie netrpí rovnakou vadou, sa preto požiadavka na vysporiadanie sa so žalobnou argumentáciou prokurátora dostala už do výlučne akademickej roviny (mutatis mutandis Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/2020 zo dňa 16. júna 2021). Pokiaľ by sa požiadavka mala vzťahovať na stanoviská v zmysle § 24d zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, pre ne zákon stanovuje osobitný právny režim.“

24. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd dospel k záveru, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Uznesenie správneho súdu považuje za vychádzajúce zo správneho právneho posúdenia veci a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol tak, že právo na ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal s poukazom na právnu úpravu § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. c/ SSP, podľa ktorých nemá žiaden z účastníkov konania právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok ~~n~~ í?e je prípustný.